

АФРААТ, ПЕРСИЈСКИ МУДРАЦ

ПРИКАЗ 11 :

О ОБРЕЗАЊУ

APHRAATIS SAPIENTIS PERSAE
DEMONSTRATIONES XI:
כחיאל . כחאשרי

Dem 11. 1

Dem. 11, 1.

וַיְהִי כִּשְׁנַיִם עָשָׂר וְעָשָׂר
לַחֹדֶשׁ יָמֵי חַיֵּי אַבְרָהָם
וְיָבֹלְדָם בְּרִשְׁתּוֹ וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי
וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי וְלִבְנֵי

1. Када је Бог благословио Аврахама, и учинио га првим свих верних, праведних и поштених, Бог га није учинио оцем једног народа, него многих народа, будући да му је рекао: *Твоје име неће бићи Аврам, јер сам те учинио оцем многих народа* (Пост. 17, 5). Сада, драги пријатељу, послушај значење реченога и основ онога по којем је исправно да иступамо против [јеврејског] народа, који нам је претходио, који верује да су они семе Аврахамово. Они не разумеју да су прозвани *кнезови Содомски* и *народ Гоморски* (Ис. 1, 10), да је њихов отац Аморејац и мајка Хетејка (Јез. 16, 45), и да су

одбачено сребро (уп. Јер. 6, 30), и синови одметници (Ис. 30, 1; Јер. 3, 22; 6, 30). Мојсије, вођа њихов, о њима сведочи: *Бунили сће се њрошњив Госјода, од дана када вас њознах* (Пнз. 9, 24). Он је такође поновио ово у Песми Сведочанства: *Лоза њихова је лоза из Содома, из засада Гоморе. Грожђе ваше је њорко и њрозд ваш вам је њорак* (Пнз. 32, 32). Он је такође назначио у Химни Сведочанства народу, који је од народа, када је рекао [Израиљу]: *Раздражићу вас са народом који није народ, и са лудим народом разљушићу вас* (Пнз. 32, 32; Рим. 10, 9). Преко пророка Исаије, Свети је сведочио када је рекао: *Засадио сам виноѡрад и ѡаздио сам ѡа, али уместио ѡрожђа роди вињаѡу* (Ис. 5, 2). Пророк Јеремија је такође говорио о заједници народа: *Засадио сам ѡе као лозу од семена исѡинскоѡа, а ѡи се ѡобуни ѡрошњив мене као ѡуђа лоза* (Јер. 2, 21). Језекиља такође сведочи о лози: *Ваѡра је саѡрела ѡране њене, средина јој је изѡрела, и није више од корисѡи* (Јез. 15, 4). [Израз]: *Лоза је засађена као семе одисѡинско* [односи се] на прародитеље њихове, али деца њихова, окренула су се нечистим делима Амориђана. Када ѡуди, од било којег народа, служе правди, они су названи деца и наследници Аврахама, оца њихова. Али деца Аврахамова, када почине нечисто дело туђег народа, постају Содомљани, и народ Гоморе. Као што Исаија о њима сведочи: *Чујѡе реч Госјодњу, кнезови Содоме, и народе Гоморе* (Ис. 1, 10). Покажи ми, мудраче, који народ је био у Содоми и Гомори у време пророка Исаије. У дане Лота, њих је погубио бес Божији и никада неће бити поново настањени. Језекиља показује поквареност Содоме, и назива је сестром Јерусалима, када јој говори: *Сесѡра ѡвоја Содома и кђери њене, ѡочиниле су зла дела које сће ѡочиниле ѡи и кђери ѡвоје. Ово је безакоње Содоме и кђери њезиних: нису за руку узеле сиромашна и убоѡи. Када сам ова дела видео међу њима, Ја их заѡрх* (Јез. 16, 48–49). Будући да су Содом и Гомора и суседи њихови затрти у прошлости, зашто Исаија говори: *Послушајѡе, кнезови Содоме и народе Гоморе?* Он их је тако назвао како би поправили своје понашање, будући да су чинили и учествовали у делима Содомљана. Јер они су обрезани и необрезани, и изабрани и одбачени. Ипак они се хвале: *Ми смо обрезани и изабрани и знани међу свим народима!*

Дем 11. 2

2. Ово је познато свима који виде. Без вере, обрезане не значи ништа, нити је оно од неке користи, будући да је вера пре обрезане, и обрезане је [само] знак. Завет је дат Аврахаму, када му је Бог рекао: *Ово је завет ѡј, који ћеш држати, да обрезајеш свакоѡ мушкарца* (Пост. 17, 10). Док је било мило ономе који је ово дао, [обрезање] је чувано зајед-

но са заповестима Закона, и било је корисно и давало им је живот. Али у време када Закон није чуван, обрезање им није користило. Јервоам, син Набатов, потомак Јосифов, из племена Јефремова, био је обрезан, као што је Свети заповедио Аврахаму, и као што је Мојсије поменуо у Закону. Сви цареви Израиља, који су ишли по закону Јервоама, били су обрезани и издвојени, али због греха њихових, нису сачувани у добром сећању. Коју корист је Јервоам имао од обрезања свога, и сви цареви Израиља који су ишли његовим стопама? И од које користи је [обрезања] било Манасији сину Језекијином, чији су се греси умножили толико да Господ није могао Јерусалиму поново опростити?

Dem 11. 3

3. У сваком поколењу, како му је мило, Бог даје завет свој свим поколењима и племенима, и они га чувају у свом времену, и мењају. Он је заповедио Адаму да не једе са дрвета познања добра и зла, али зато што није чувао заповест и завет, он је проклет. Енох, је био мио Богу, не зато што је чувао заповест о дрвету, па га је Бог узео у живот [вечни], него зато што је веровао. Богу није [нужно] било мило да се чува заповест да се не једе од дрвета. [Бог] је од беса потопа, сачувао Ноја, који је чувао своју непорочност и праведност. Он је са њим успоставио завет, као и са поколењима након њега, како би се она увећала и умножила. [Успостављен је] завет дуге, између Бога, земље и сваког тела. Обрезање није дато ни у једном од ових завета. Када је Бог изабрао Аврахама, није га позвао, изабрао и именовао оцем свих народа због обрезања, него због вере. Након што је поверовао, [Бог] му је заповедио да се обреже. Да [људи] живе кроз обрезање, Аврахам би се засигурно прво обрезао, а потом би веровао. И ако је обрезање дато као пут у вечни живот, Писмо би засигурно открило да се Аврахам обрезао, и да му се обрезање рачунало за праведност. Али ово је написано: Аврахам је поверовао у Бога, и веровање његово му је узето за правду (Пост. 15, 6; Рим. 4, 3). Они који су веровали и док нису били обрезани, живели су, а они који су били обрезани, а нису веровали, њихово обрезање није било од користи. Авел, Енох, Ноје, Сим, Јафет нису били мили Богу због обрезања, него зато што је свако од њих, у своје време, чувао свој завет, јер су веровали да је Он Један, који подупире у сваком поколењу, како му је мило. Мелхиседек је био свештеник Бога Вишњег. Благословио је Аврахама иако није био обрезан, и познато је да нижи прима благослов од онога који је [по чину] већи од њега.

Dem 11. 4

4. Послушај пријатељу мој, и ја ћу ти показати како је дато обрезање. Када је Аврахам поверовао и изашао из Ура Халдејског, и отишао да живи у Харану, Бог му није заповедио да се обреже. Када је двадесет и четири године живео у земљи хананској, није био обрезан, будући да није имао сина, сина обећања, преко којег ће на свет доћи праведници, цареви, свештеници и помазаници. Међутим, када је имао деведесет и девет година, Свети му је открио да ће му се син родити када буде напунио сто година. Тада је обрезао себе, како би му се родио Исак, када буде напунио сто година. [Бог] му је заповедио, да обреже крајак свога тела, као ознаку и знак завета, да када се семе његово намножи, да се разликује од осталих народа међу којима ће живети и да не учествује у нечистим делима њиховим. Аврахам је обрезао крајак тела свога када је имао деведесет и девет година, и обрезао је Исмаила, сина свога, када је овај имао тринаест година. Тога дана, Аврахам је такође обрезао све оне који су рођени у дому његовом, и оне који су купљени новцем његовим, како му је Бог говорио. Након што се обрезао, Исак је зачет и родио се, и био је обрезан осмог дана. Наследници Аврахамови, Исак, Исмаил, Јаков и синови његови, Есав и наследници његови, држали су обрезање, сто деведесет година, док Јаков није ушао у Египат. У Египту, наследници Јаковљеви, држали су га двеста двадесет и пет година, док нису отишли у пустињу. И када је видео да је стриц његов, Аврахам обрезан, Лот је, када се одвојио од њега, такође обрезао наследнике своје, и они су чували обрезање као обичај, без вере.

Dem 11. 5

5. Ако су [синови Јаковљеви] живели кроз обрезање, тада су синови Исмаила и Хетуре и Лота и Есава, такође живели, будући да су и они обрезани. Али, иако су били обрезани, они су се клањали многим боговима. Јеремија, пророк, јасно је показао, да су обрезани који не верују, уистину необрезани, и да својим обрезањем неће бити спасени од беса [Божијег]. Он је рекао: Видећу све оне који су обрезани у необрезању: Египћане и Јевреје, Моавце и Едомце, синове Амона и све оне који живе у пустињи, који се брију. Јер су сви ти народи необрезани, и читав дом Израиљев је необрезан у њиховом срцу (Јер. 9, 25–26). Ако су они имали користи од обрезања, зашто су Јевреји наведени заједно са Египћанима, Едомцима, Моавцима, Амонићанима, и онима који се брију, који су потомци Хагаре и Хетуре? Познато је да је њихово обрезање, за њих необрезање, будући да је [Бог] пустио бес свој

на Јудеју, као и на оне који су обрезани у необрезању. Када је Свети видео да они [Јевреји] говоре: Овим живимо: ми смо синови Аврахамови и обрезани смо, а нису повили свој тврди врат Закону, он им је преко пророка рекао: Обрежите окрајак срца свога, и немојте више бити тврда врата (Пнз. 10, 16). Познато је, дакле, да свако ко не обреже окрајак срца свога, нема никакве користи од обрезања меса, као што нема користи онима који се обрезају у необрезању.

Dem 11. 6

6. Буди уверен, пријатељу мој, да је обрезање било знак, како би се [Јевреји] могли разликовати од нечистих народа. Када их је [Бог] извео из Египта, и када су лутали пустињом четрдесет година, нису се обрезивали, будући да су били један народ, и нису се мешали са другим народима. [Бог] их није обележио будући да су они пасли сами. Што се тиче чињенице да је [Бог] обележио семе Аврахамово, то није било због тога што остали народи нису били његови, па је због тога семе Аврахамово обележио као своје стадо, него зато што је он напустио све народе који су чинили зла дела идолопоклонства. Он то није учинио како би њему самом било јасно да су они семе Аврахамово, будући да их је он знао и пре него што их је обележио, него због тога да би они могли да препознају један другог, како се не би могли скривати у лажном представљању. Јер да нису били обележени, и ако би се открило да се неко од њих клања лажним боговима, или да блудничи, и да чини прељубу, или да краде, или чини било шта што Закон не дозвољава, могло би да се деси, да онај за кога се открије да чини све ово, порекне своју веру [говорећи]: Ми нисмо синови Аврахамови, како не би био убијен или кажњен. [Бог] је одредио смртну казну, која је написана у Закону, против оних за које се ово нађе. Ако се открије да неко крши Закон, и чини неке од ових преступа, он се није могао сакрити у лажном представљању [говорећи]: Нисам семе и пород Аврахамов; јер ако порекне ово, биће откривен због свог обрезања и на њега ће доћи казна која је сразмерна његовом преступу. Да због овога није дато обрезање, било би такође неопходно за њих да буду обрезани у пустињи, али зато што су се разликовали од осталих народа, и сами су пасли у пустињи, нису били обележени. Међутим, када су прешли преко Јордана, Господ је заповедио Исусу сину Навиновом: Поново обрежи синове Израилеве, други пут (ИНав. 5, 2). Зашто је рекао Исусу да их обреже други пут? То је [речено] због тога што су они [били] обрезани у срцима, као што је речено код пророка: Обрежите окра-

הובח לה דמעה . מפה אובח בעד לאו אורא יאען
אורא ככפיהו אהאיה . אורא אורא אורא אורא
אורא אורא . אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא

Dem 11. 7

אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא

Dem 11. 8

אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא
אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא אורא

јак срца свога, и немојте више бити тврда врата (Пнз. 10, 16). Исус их је поново обрезао и обележио их је у телу њиховом по други пут. Како да разумемо исказ: Исус их је обрезао по други пут? Обрати пажњу да они нису обрезани у телу своме, будући да након што их је Исус обрезао, Писмо сведочи да је Исус обрезао све оне који су били рођени у пустињи, јер ни једно дете које је рођено у пустињи, није било обрезано (ИНав. 5, 5).

Dem 11. 7

7. Погледај пријатељу мој, и диви се овоме, да су помрли због греха свога, они који су били обрезани и који су изашли из Египта, будући да су разљутили Духа Светога и нису поверовали у њега. Јасно је, да су поверовали, не би били спречени да уђу у земљу обећања. Међу шест стотина хиљада оних који си изашли из Египта, Исус син Навинов и Халев син Јефонијин су живели, ушли у земљу и наследили је. Они који су рођени у пустињи, и који су веровали, живели су и ушли су да наследе земљу, иако нису били обрезани. Исус их је обрезао када су ушли у земљу Хананеја, и ово се рачунало као два обрезања (ИНав. 5, 7).

Dem 11. 8

8. Када је [Бог] излио гнев свој на све оне који су обрезани у неообрезању, зашто је укључио и Египћане, који нису семе Аврахамово, са Моавцима и Амонцима, који су потомци Лотови, брата Авраамовог, и са Едомцима који су потомци Исавови, и са онима који брију лица своја и живе у пустињи, који су наследници Исмаила и Хетуре, заједно са Јудом, семеном Јаковљевим? Сви ови су семе куће Аврахамове. Међутим, Египћани су примили обрезање као обичај без вере од Израиљаца када су ови живели међу њима. Они су [овај обичај] такође примили од Јосифа, који је обрезао Манасију и Јефрема кад су му се родили. Они су [ово] научили од Јосифа и почели су да се обрезују, будући да је у Египту, све чињено по заповести Јосифа. Постоје они, пријатељу мој, који кажу, да када је кћи фараонова, пронашла Мојсија, знала да је он Израиљац, по [знаку] завета који је био на његовом телу (Изл. 2, 6). Значење Писма [овде] није буквално, будући да завет Мојсијевог обрезања, није био ни по чему различит од обрезања Египћана. Свако ко не зна да су Египћани били обрезани, нека га Јеремија убеди. Када је фараонова кћи видела да он плута реком, она је знала да је он био од Јевреја, зато што није било запо-

веђено да се Египћани бацају у реку. Што се Израиљаца тиче, фараон је заповедио: Свако мушко дете које је рођено мора да се баци у реку (Изл. 1, 22). [Фараонова кћи] је знала да је ово учињено због страха од заповести. Када је видела да је он стављен у дрвени ковчег, она је знала да је то тако учињена да [фараонови] људи не би пронашли [дете] које су сакрили, и за које су начинили дрвени ковчег који су пустили низ реку. Да су се Израиљци од Египћана разликовали по обрезању, Мојсије не би могао да одраста у фараоновом дому, будући да би у сваком трену, док је одрастао, свима био видљив знак завета на његовом телу. Више од овога, да је фараонова кћи прекршила закон и заповест свога оца, закон, и заповест фараона не би били поштовани у читавом Египту.

Dem 11. 9

9. Такође ћу ти показати, пријатељу мој, да су се наследници Хетуре граничили са синовима Исмаила. Када су се Мидијанци, који су потомци Хетуре, и деца истока, који су потомци Исмаила, окупили заједно да би се борили у рату против Израиља у време Гидеона сина Јоасова, желели су да покоре Израиљ у заједничком савезу, али су пали у руке Гидеона и три стотине старешина његових (Суд. 7). Објаснио сам ти што се тиче синова Хетуре, зато што су они, као и синови Исмаила живели у пустињи. Од времена када је Аврахам послао Хагару и Исмаила, станиште Исмаила и синова његових је било у пустињи. Овако је написано: Настанио се у пустињи и учио се луку (Пост. 21, 20). Биће рука његова против свакога, и рука свих против њега. На граници све браће његове ће живети (Пост. 16, 12). На једној од страна његових, на истоку, живели су синови Исавови, који су Едомци. Када су Израиљци изашли из Египта, заобишли су земљу Едомову, планину Исавову. Амонићани и Моављани, такође су се граничили са њима на северу, док су синови Хетуре били суседи, источно од Едомаца, синова Исавова. Када је Аврахам послао синове Хетуре, он их је на исток послао прве, док су синови Хагаре запосели читаву земљу на југу. Едомци, синови Исавови, живели су источно од њих, до Восора (Пост. 36, 33; Пнз. 4, 43; ИНав. 20, 8). Зато је Господ заповедио Мојсију: Немој прилазити земљи синова Исавових, нисам вам дао од земље њихове довољно места за стопу вашу да стане, јер сам дао Исаву гору Сир. Али хлеб купујте од њих новцем, и једите, и воду купујте од њих новцем и пијте (Пнз. 2, 5–6). Мојсије је учинио како му је Господ заповедио, и није узнемиравао синове

Исавове. Када је дошао до Рекема,¹ послао је гласнике са речима ми-ра цару Едомском, и рекао им: Јаков, брат ваш је рекао: Ти знаш све невоље које су нас снашле на путу, и да су нас Египћани поробили. Сада смо у Рекему, граду који је у твојим границама. Желимо сада да прођемо кроз твоју земљу. Ићи ћемо царским друмом. Продај нам хлеб да једемо и воду да пијемо, ми и животиње наше. Платићемо за њих. И он рече Израиљу: Немојте прелазити преко границе моје, да не изађем мачем на пут твој (Бр. 20, 14–18). И Израиљ одступи од њега, када видеше да га нису задобили. Када су пролазили поред границе њихове, синови Израиља узеше од њих Восор, који је у пустињи, наследише га и учинише га градом који је уточиште за пребег. Свако ко жели да добије доказ да је у древна времена Восор припадао синовима Исавовим, који су Едомци, требало би да послуша пророка Исаију: Он је видео Светога, како долази из Едома, из Восора са црвеним одорама (Ис. 61, 1), који је победио синове Исавове, и сломио их и наплати им, јер нису примили браћу своју, него су заувек чували бес свој. Онај који још увек није убеђен да је Восор служио Едомцима у древна времена, требало би да послуша Постање о царевима који су владали у Восору: Јовав син Зарин из Восора је владао (Пост. 36, 33). Исаија је такође рекао: Ево сићи ће на Едомце, на народ који је проклет у суду (Ис. 34, 5). Давид је рекао: Бацио сам сандалу своју на Едом (Пс. 60, 8; 108, 9), будући да Есав увек убија пријатеље своје и увек чува бес свој, и није допустио брату свом да прође границу његову. Зато је осуђен на суд, да заувек чува бес свој. Када су Израиљци одступили од Едомаца, браће њихове, послали су гласнике Моавцима, синовима Лотовим, како би прешли границу њихову. Међутим, они нису слушали, нити су били убеђени, и унајмили су Валама сина Веорова, да их прокуне (Бр. 22–24). Зато што нису допустили [Израиљу] да у миру пређу преко границе њихове, Свети је заповедио да ни један Амонац ни Моавац, неће ући у сабор Господњи, ни до десетог колена, јер нису донели хлеб и воду Израиљу на путу, него су их дочекали са мачем када су били у невољи и уморни (Пнз. 23, 3–6). Што се тиче Египћана и Едомејаца, [Свети] је наредио Израиљцима, да им не ускрате [да уђу у сабор], Египћанима, зато што су живели у земљи њиховој, и Едомцима, зато што су браћа њихова (Пнз. 23, 7–8).

¹ У *шарјумима* и *Пшијти*, ово је име за Кадис.

Dem 11. 10

10. Све сам ти ово јасно показао, да би могао знати да је Исмаил живео на граници са браћом својом и да је био [као] дивљи магарац међу људима (Пост. 16, 12). Аврахам је поделио дарове наследницима Хетуре, и послао их Исмаилу брату њиховом, како не би били наследници заједно са Исаком, сином обећања. Сада, да су сви они живели преко обрезања, тада би се наследници Исмаила, Хетуре, Лота (Моавци и Амонци), Исава, (Еомљани) и Египћани, хвалили [својим обрезањем] још више, будући да су они обрезани а ипак се клањају многим боговима. Стога је јасно, да нема користи од обрезања без вере. Свако, ко обреже крајак свога срца верује, и живи и постаје дете Аврахамово. Реч, коју је Бог упутио Аврахаму, тако је испуњена: Учинио сам те оцем многих народа (Пост. 17, 5).

Dem 11. 11

11. У сваком случају, закон и завет су промењени. Прво, Бог је променио Адамов завет и дао је други Ноју. Такође, дао је [други завет] Аврахаму, али је и тај променио и дао други [завет] Мојсију. Када Мојсијев [завет] није чуван, дао је други последњој генерацији, завет који неће бити промењен. За Адама, завет је подразумевао да се не једе са дрвета. За Ноја, дуга у облацима је била [завет]. [Бог] је прво изабрао Аврахама због његове вере, и касније је [наредио] обрезање, печат и знак наследника његових. Мојсијев [завет] је јарње принето као пасхална жртва за народ. Ни један од ових завета не личи на други. Више од овога, обрезање које је мило ономе који је завет дао, оно је, о којем је говорио Јеремија: Обрежите крајак срца свога (Јер. 4, 4). Ако је завет који је Бог дао Аврахаму истинит, и овај је такође истинит и од поверења, и [Бог] не може поново дати Закон који је раније одбачен од стране оних који не потпадају под Закон, или од оних који под њега потпадају. Он је Мојсију дао Закон са његовим заповестима и уредбама, али када они нису чували Закон и његове уредбе, [Бог] га је укинуо. Он је обећао да ће дати нови завет, који неће бити као претходни, иако је онај који је Закон дао исти [Бог]. Ово је завет који је он обећао да ће дати: Сви ће ме знати, од малог до великог (Јер. 31, 34). У том завету нема обрезања

тела, нити знака на народу. Засигурно знамо, пријатељу мој, да је у сваком поколењу Бог установио законе, и да су они на снази све док је њему мило, и да се потом они мењају. Као што је апостол рекао: У прошлости, Царство Божије, обитавало је на различите начине у различитим временима (уп. Јев. 1, 1). Ово је познато и очигледно мудрима и онима који разумеју: Сваки човек који је [члан] завета и који жуди за обрезањем, због своје пожуде и похоте, може да се обреже, али он не разуме шта је апостол рекао: Желим да они који вас збуњују, себе потпуно осакате (уп. Гал. 5, 12). Бог наш је истинит, и завети његови су од поверења, и сваки закон у време своје је истинит и онај којем се верује. Они који су обрезани у срцу живе, и они су обрезани по други пут у истинском Јордану, крштењу за опрост грехова.

Dem 11. 12

12. Када су он и народ његов прешли Јордан, Исус, син Навинов, обрезао је народ по други пут са оштрим кременом. Исус, Спаситељ наш, обрезао је по други пут обрезањем срца, народ који је поверовао у њега. Они су погружени у крштење и обрезани по други пут оштрицом речи његове, која је оштрија од мача са две оштрице (уп. Пост. 3, 24; Јев. 4, 12). Исус, син Навинов увео је народ у земљу обећања. Исус, Спаситељ наш, обећао је земљу живота свима онима који су прошли истински Јордан и који су веровали, и обрезали крајак срца свога. Исус, син Навинов, поставио је камење за сведочанство у Израиљу. Исус, Спаситељ наш, прозвао је Симона одистински камен, и поставио га за верног сведока међу народима. Исус, син Навинов, прославио је Пасху у равници јерихонској, у земљи проклетства, и људи су јели хлеб са те земље. Исус, Спаситељ наш, прославио је Пасху са ученицима својим у Јерусалиму, граду који је проклео [са речима]: Неће ни камен на камену остати (Мат. 24, 2), и тамо је дао тајну у хлебу живота. Исус, син Навинов, проклео је похлепног Ахана, који је украо и сакрио. Исус, Спаситељ наш, осудио је похлепног Јуду, који је украо и сакрио новац из касе која је била код њега. Исус, син Навинов, уништио је нечисте народе, Исус, Спаситељ наш, оборио је Сатану и војску његову. Исус, син Навинов, учинио је да сунце застане на небу. Исус, Спаситељ наш, учинио је да се сунце заустави у подне, када су га разапели. Исус, син Навинов, био је спаситељ [јеврејског] народа. Исус је назван Спаситељ народа. Благословени да су они међу необрезанима, који су обрезани у срцу и који су ро-

